

Babišův řepkový „tunel“: Miliardové tržby, statisícové daně

Autor: Jiří Sezemský

Názory

8.6.2016

Ministr financí Andrej Babiš prosazuje tvrdý dohlížecí režim vůči živnostníkům a malým podnikatelům. Veřejně jsou vykreslováni jako podvodníci, neplátcí daně a okrádající státní rozpočet. Právě jeho řepkový byznys s miliardovými tržbami, vysávající veřejné rozpočty a rozdělující si stamiliónové dividendy, však díky různým úlevám skoro žádné daně neplatí.

Ministr financí se rád předvádí jako odpovědný hospodář šetřící každou korunu, aby nepřišla nazmar. Především to ale platí v jeho dvojjediné roli majitele Agrofertu, který je nekorunovaným mistrem České republiky v čerpání dotací, daňových úlev, investičních pobídek a veřejných zakázek. Ačkoli současně nadává na „prohnilý“ polistopadový establishment.

Čtěte: [Tlak státu na podnikatele sílí. Kontrolní hlášení je jen začátek](#)

Dominantní postavení na trhu

Názorným příkladem je byznys s řepkou olejnou, kde má dnes Agrofert monopolní postavení. Jeho dominantní pozice na trhu biopaliv první generace ještě posílila poté, co definitivně zastavil výrobu biopaliv závod BioVis v areálu ústecké chemičky Setuza, údajně kvůli poklesu ceny bionafty. Čerstvá zpráva z počátku května prošla téměř bez povšimnutí. Tento výrobní provoz je dnes přítom v oboru jediným velkým konkurentem Agrofertu.

Není bez zajímavosti, že v minulosti o něj měl Babiš zájem v době, kdy Setuzu vlastnili kontroverzní podnikatelé Tomáš Pitř a František Mrázek. Majitel Agrofertu neuspěl a od té doby se datovala jejich vzájemná nevraživost.

Toto dějství mělo nedávné pokračování. Loni v únoru poslal ministr financí daňovou Kobru na společnost Kratolia spojenou s Pitřem, která v té době výrobu bioložky v Ústí provozovala. Prikázal jí zaplatit 90 miliónů korun, což se ukázalo nad její možnosti. Tím Kratolii odstavil a výrobu převzal projektant závodu Tomáš Plachý se společností BioVis.

Babiš: Lobboval jsem za biopaliva

Plachý má z minulosti se současným ministrem financí společnou jednu důležitou věc. Poté, co zkrachoval Babišův záměr ovládnout Setuzu, postavil mu Plachý v podstatě totožný podnik Preol za 1,6 miliardy korun, dokonce se stejnou roční kapacitou výroby biopaliv, metylesteru řepky olejné.

Babiš si následně důrazným lobbováním v Poslanecké sněmovně zajistil zvýšení povinně přimíchávaného podílu bioložky v pohonných hmotách v roce 2010, krátce před parlamentními volbami. „Ano, lobboval jsem za biopaliva. Volal jsem třeba některým poslancům. Nebojím se říkat své názory nahlas,“ přiznal tehdy veřejně poté, co sněmovna přehlasovala prezidentovo veto.

V loňském roce si Babiš pokračování podpory biopaliv zajistil už sám osobně, když příslušnou legislativu zpracovalo jeho ministerstvo. Stalo se tak navzdory trapnému extempore, kdy se šéf ANO od zvýhodnění biopaliv zpočátku distancoval. Jeho poslanci dokonce připravili návrh, který jejich podporu znemožňuje, aby nakonec hlasovali proti němu.

Babiš zároveň z pozice ministra financí dosadil svoje lidi do podřízeného státního podniku Čepro, který je největším odběratelem bionafty u nás. Letos už podíl Agrofertu (firmy Preol, Primagra) na dodávkách dosáhl 87 procent a za poslední dva roky se zdvojnásobil.

Mezitím došlo na evropské půdě k vývoji, který je k výrobcům biopaliv první generace nepříznivý. Jejich ekologický přínos se neprokázal a postupně dochází k útlumu podpory. Přitom už v říjnu 2007 publikoval kolektiv autorů pod vedením Jacka Santa Barbary v rámci renomovaného Mezinárodního fóra o globalizaci studii „Falešný příslib biopaliv“, v níž se dovozuje, že reálný význam průmyslově produkováných biopaliv pro tlumení klimatických změn se účelově přeceňuje s cílem přihrát veřejné prostředky velkým agrokorporacím.

Dividendy 740krát vyšší, než zaplacená daň

Přesně to se děje i u nás. Dokládají to i výroční zprávy Agrofertu, zejména Babišova stěžejního podniku Preol. V roce 2015 dosáhl tržby 6,4 miliardy a vykázal nezdaněný zisk 258 miliónů korun. Z toho mu vznikla daňová povinnost ve výši 53,4 miliónu korun. Díky daňové úlevě však zaplatil jen 363 tisíc (0,14 procenta ze zisku) a jeho představenstvo současně navrhlo vyplatit dividendy ve výši 200 miliónů.

Díky vyšším cenám pohonných hmot byla pro Preol ještě lepší situace v roce 2014. Tehdy dosáhl zisku 415 miliónů korun. Na dani měl zaplatit 83,6 miliónu korun a zaplatil jen 382 tisíc. Současně vyplatil dividendu ve výši 350 miliónů korun. Jen za poslední dva roky si tak Preol vyplatil dividendy 740krát vyšší, než dosahuje ve stejné době zaplacená daň.

Celková podpora Preolu na daňových úlevách dosáhne do roku 2019 více než 600 miliónů korun, což je zhruba 40 procent nákladů na jeho výstavbu. Pokud ministr financí tvrdil, že od státu na tento provoz nedostal ani korunu, nemluví pravdu.

Řepkový tunel horší než solární

Byznys řepkového barona Babiše popsal server Deník referendum (7. 6. 2016) a vyhodnotil jej jako mnohem horší tunel, než solární.

V posledních deseti letech došlo k výrazné proměně obchodu s řepkou olejnou. Štědrá podpora státu umožnila podstatně vyšší hektarové výnosy a výkupní ceny. Vyšších výnosů se dosahuje daleko většími dávkami hnojiv a robustním užitím pesticidů, několikanásobným oproti jiným plodinám. K neporovnání s vyspělými evropskými zeměmi.

„Díky propracované výrobní vertikále má Agrofert z obchodu s bionaftou výtěžek prakticky na všech úrovních: od semínka řepky po bionaftu. Vlastní podniky zemědělské prvovýroby, které vytvářejí zisk tím, že pěstují řepku. Má firmy, které zemědělcům prodávají chemii a osiva – a sám je také vyrábí. Patří mu sila, kde se řepka suší, čistí a skladuje. Bionaftu musí nakupovat firmy v rámci holdingu. A zejména má Andrej Babiš právě svůj lovosický Preol, kde vyrábí metylester řepkového oleje. To vše je prošpikováno podporou z veřejných zdrojů, přímou i nepřímou,“ uvádí server.

Jisté je, že bez podpory státu by biopalivo z řepky nebylo konkurenceschopné. Samo ministerstvo financí jejich loni vládní koalicí v parlamentu schválenou podporu vyčíslilo na celkem 9 miliard korun v letech 2015 až 2020, kdy končí. Tuto částku stát nevybere na daních, a právě tím tento byznys podpoří. Na Agrofert tak vzhledem k jeho podílu na trhu připadá podle konzervativního odhadu zhruba miliarda státní podpory ročně.

K užitku Agrofertu z daňových úlev pro biopaliva lze přičíst i mnohamiliardové tržby z prodeje hnojiv, osiv a pesticidů plus související příjmy s čištěním, sušením a skladováním řepkového semene s ročním odhadovaným ziskem nejméně 1,5 miliardy.

Selektivní drábovský dozor

V zemi, kde na rozdíl od minulosti neexistuje skutečně důrazná kritická zpětná vazba, je možné vše. Je snadné a pokrytecké zaměřovat drábovský dozor státu na stovky tisíc malých a středních podnikatelů, kteří na lukrativní státní podporu nedosáhnou. Současně čerpat ze všech výhod, které stát velkým firmám umožňuje, a dokonce si v tomto směru sám upravovat pravidla.

Čtěte: [Hon na živnostníky zavedením EET nekončí. Vláda jim chce zvýšit daně](#)